

Че стана Стоянъ отиди,
 Че на чича си думаше:
 „Чичо ле да ма научишь,
 Кой е зачатъ най-лесенъ,
 Скоро сирмия да стигна,
 Борджови, чичо, да платя
 Бащини и дѣднини.“
 Чичо Стояну думаше:
 „Стояне мило чичово,
 И туй ли да тя науча,
 Я иди чичко съ хайдуги,
 Лесно са пари печелятъ.“
 Стоянъ нищо си нерече,
 Нъ при мама си отиди,
 И на мама си думаша:
 „Да знаешъ, мамо, да знаешъ,
 Какво ми речи чичо ми,
 Да ида, мамо, хайдугинъ,
 Лесно са пари печелятъ,
 Скоро са стига сирмия.“
 Мама Стоене думаше:
 „Стоене мило мамино,
 Стой не дѣй дума тъзъ дума.
 Тъзъ дума не е хубава,
 Че ти си единъ у мама,
 Той гледа да та затриятъ,
 Стоката за него да остане;
 Стоене мило мамино,
 Колкото си мамо задлъжнялъ
 И още толкозъ задлъжняй.
 Днесъ Петъкъ утрѣ Сѣбота,
 Въ други денъ света Нидѣля,
 Да станешъ рано въ Нидѣля,
 Очите да си омиешъ,
 На Бога да са помодишъ,
 Дано ти Господъ помогни.
 Да идишь, синко, на пазаръ;
 Че купи руси бивולי,